

25 Απριλίου 2014

Το Νόημα της Αναστάσεως....

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:koinignomi.gr

Βλέπω το σταυρό και κλαίω
κοίτα ο άνθρωπος ,σου λέω
τούτη τη σεπτή μορφή,
δίχως λόγο και αφορμή
κάρφωσε εις το σταυρό
και είναι τούτο, φοβερό...
Δίδαξε μόνον αγάπη

να ξεφύγεις την απάτη ,
να αποτάξεις τον σατράπη
και μακριά, απ. τη φοβέρα,
στην αγκάλη του Πατέρα
να φωλιάζεις νύκτα-μέρα..
Βλέπω του καρφιού τον τύπο,

που εξαφάνισε το ρύπο,
στέφανον εξ αγκαθών,
ίδιον, Θείων παθών...

Βλέπω την πλευρά, της λόγχης,
άθλιος, ο στρατιώτης...
Στο σχοινί που τον κρατούσε,

έμεινε και όμως μπορούσε,
με ένα νεύμα του , να αφήσει
μες, την πτώση, όλη τη κτίση...

Της ντροπής την πινακίδα,
που έδωσε όμως ελπίδα,
στο πτωχό , τον ταπεινό,
με όνομα Βασιλικό...

Πώς τα χείλη σου προφέραν

άφεση, δώσε Πατέρα,
νοιώθω αμέσως το σεισμό,
που έγινε και ευθύς ριγώ,
αν μας πρέπει αλήθεια δόση,
απ, του Θεού αγάπη, τόση..
Κατεβαίνει εις τον Άδη

και φωτίζει το σκοτάδι.
Βλέπω στρατιές νεκρών,
καθοδόν στον ουρανό....
φως απ, το σταυρό, προβάλλει
και όμως τούτο, επιβάλλει,
να νικήσεις τον εχθρό
με ένα νέον εαυτό....
Να αναστήσεις το αρχαίο

Κάλλος του θεού, το ωραίο,
που σε έφτιαξε για αυτό,
ο Θεός των ουρανών....
Της φθοράς νίκησε το επιτίμιο,
να λάβεις κατά χάριν , εισιτήριο
στου Θεού το ορμητήριο....

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής..